

СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ У ХОРЕОГРАФІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ

Соціально-економічні зміни у всіх сферах життя суспільства привели до зміни ціннісних орієнтацій в освіті. Провідною метою освіти стає не обсяг засвоєних знань і умінь, а гармонійний різнобічний розвиток особисті. Без формування здатності до творчості, неможливо вирішити найважливіше завдання всебічного і гармонійного розвитку особистості. І тому, батьки віддають дітей у хореографічні колективи для занять, що зміцнюють здоров'я, розширюють загальний культурний і художній кругозір, які є формою задоволення духовних потреб, засобом розвитку естетичного смаку [3, с. 34].

У творчій діяльності закладені величезні можливості виховного характеру. Виховує все, що пов'язане з участю дітей у колективі: художній педагогічний рівень репертуару, планомірні і систематичні навчальні заняття, взаємини з педагогом, навколишнім світом. Творча особистість – це результат і природної обдарованості, і сприятливих соціальних обставин, і свідомої орієнтації на самовиховання, що передбачає власні зусилля і працю. Лише злитість цих факторів дає шанс людині відбутися як творчій особистості [2, с. 25]. Фундаментом творчої особистості є її креативність, детермінантою якої виступає творча активність індивіда як нестимульована ззовні пошукова і перетворююча діяльність. Творча діяльність особистості розглядається як творчий процес, тобто процес, у результаті якого виникає нове творче досягнення, яке не міститься у вихідних умовах. Творча активність може набувати або не набувати характеру творчої діяльності залежно від того, чи притаманні їй властивості творчого процесу.

Таким чином, для створення умов повноцінного творчого розвитку дитини в танці, необхідна робота педагога на трьох рівнях:

- розвиток техніки;
- розвиток творчих здібностей;
- розвиток системи цінностей.

Для розвитку творчої активності дітей необхідна наявність як об'єктивних, так і суб'єктивних умов.

Об'єктивні умови наступні:

а) джерела різної художньої інформації, що збагачують переживання дітей, заняття, розваги, свята в дитячому саду, багаточисельні життєві ситуації, що оточують дитячі;

б) умови матеріальної середовища, що дозволяють дітям розвернути свою діяльність і додати їй той або інший характер, вибрати який-небудь вид художньої практики;

в) характер і тактика керівництва педагога, його побічні дії, його співучасть, що виявляється у вираженні свого відношення до художньої діяльності, в заохочувальних зауваженнях, що створюють сприятливу

атмосферу.

До суб'єктивних умов відносяться:

а) художні інтереси дітей, їх вибірковість, стійкість;

б) спонукання дітей, що викликають їх самостійну діяльність на основі прагнення виразити свої художні враження, застосовувати наявний художній досвід або удосконалити його, включитися у взаємини з дітьми.

Оскільки будь-яка діяльність складається із закінчених дій, підлеглих спільній меті, то її структуру слід розглядувати у зв'язку з її процесом: виникнення задуму, розгортання самої діяльності та її висновком.

Отже, однією з головних умов розвитку у дітей творчості в танці є усвідомлене відношення до засобів танцювальної виразності, оволодіння мовою пантомімічних і танцювальних рухів. Таке оволодіння передбачає, перш за все, розуміння значень цих рухів, уміння з їх допомогою виразити відношення, настрої свій власний або змальовуваного персонажа.

Список використаних джерел:

1. Алексеева Л. М. Рухатися і думати / Л. М. Алексеева. – К. : Мистецтво, 2000. – 140 с.
2. Фельденкрайз М. С. Усвідомлення через рух / М. С. Фельденкрайз. – М. : Час, 1994. – 211 с.
3. Пуляева Л. Є. Деякі аспекти методики роботи з дітьми в хореографічному колективі : навч. посібник / Л. Є. Пуляева. – Тамбов : Видавництво ТГУ ім. Г. Р. Державіна, 2001. – 210 с.